

Opinia Komitetu Regionów „Mechanizm monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych”

(2012/C 277/07)

KOMITET REGIONÓW

- Przyjmuje z zadowoleniem starania Komisji o ulepszenie i uproszczenie wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych, ale apeluje o zmianę wniosku Komisji w celu wprowadzenia kontekstu przestrzennego / regionalnego dla emisji gazów cieplarnianych oraz prognoz i planów rozwoju niskoemisyjnego.
- Apeluje, by wszystkie wykorzystane dane i metodologie były publicznie dostępne (i nie stanowiły własności prywatnej), przejrzyste, a co za tym idzie możliwe do powtórzenia, oraz określane przez organ taki jak Europejska Agencja Środowiska w celu uniknięcia problemów związanych z wielorakością danych / metodologii, tak by ułatwić realizację polityki w kontekście wielopoziomowego sprawowania rządów.
- Wzywa, by oddziaływanie na emisje w ujęciu przestrzennym było istotnym czynnikiem uwzględnianym w szerzej zakrojonych strategiach politycznych, programach, przydziałach środków i projektach Komisji.
- Odsyła Komisję do inicjatyw takich jak Porozumienie Burmistrzów, ClimAct Regions, Carbonn, ICLEI czy EU CO2 80/50 jako przykładów godnych naśladowania międzynarodowych działań podejmowanych na szczeblu regionalnym w celu ograniczenia emisji CO₂.
- Zaleca harmonizację prognoz państw członkowskich w celu stworzenia zbioru jednolitych prognoz, włącznie ze sprawozdawczością w zakresie zużycia energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej.
- Powtarza apel – jaki wystosował podczas 17. Konferencji Stron w Durbanie oraz podczas wcześniejszych konferencji stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) – o respektowanie znaczenia działań podejmowanych na poziomie lokalnym i regionalnym, służących łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowaniu się do niej.

Sprawozdawca	Neil SWANNICK (UK/PSE), członek Rady Miejskiej w Manchesterze
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, istotnych dla zmiany klimatu
	COM(2011) 789 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Wprowadzenie

1.1 Wniosek dotyczący rozporządzenia (zwany dalej „wnioskiem”) w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, istotnych dla zmiany klimatu, został opracowany w dużej mierze w wyniku ustaleń z Cancún oraz częściowo w związku z decyzją nr 406/2009/WE i dyrektywą 2009/29/WE. Podstawa prawna wniosku została określona w kontekście art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „traktatem”.

1.2 Decyzja nr 406/2009/WE, dyrektywa 2009/29/WE oraz traktat, zwane dalej „ramami regionalnymi”, zawierają większe wymagania dotyczące udziału podmiotów regionalnych w łagodzeniu zmiany klimatu, niż przewidziano we wniosku. Komitet apeluje o zmianę wniosku w celu wprowadzenia kontekstu przestrzennego / regionalnego dla:

- emisji gazów cieplarnianych oraz
  - prognoz i planów rozwoju niskoemisyjnego,
- oraz o to, by wszystkie wykorzystane dane i metodologie były:
- publicznie dostępne (i nie stanowiły własności prywatnej),
  - przejrzyste, a co za tym idzie możliwe do powtórzenia,
  - określane przez organ taki jak Europejska Agencja Środowiska w celu uniknięcia problemów związanych z wielorakością danych / metodologii,

tak by ułatwić realizację polityki w kontekście wielopoziomowego sprawowania rządów.

Komitet wzywa do uwzględnienia w planach rozwoju niskoemisyjnego „emisji konsumpcyjnych”, tzn. emisji związanych z importowanymi towarami i usługami. Ponadto w planach rozwoju niskoemisyjnego należy brać pod uwagę zamierzone lub niezamierzone skutki polityki, która prowadzi do „eksportowania” emisji poza dane państwo członkowskie. Często nazywa się to zjawisko „ucieczką emisji gazów cieplarnianych”; dobrym jego przykładem jest przenoszenie ciężkiego przemysłu za granicę. W planach rozwoju niskoemisyjnego należy rozważyć kwestię ucieczki emisji i jasno wskazać działania

podejmowane w celu jej uniknięcia. Jest to ważne, by móc określić prawdziwą rolę Europy w ograniczaniu emisji w skali globalnej.

Ponadto oddziaływanie na emisje w ujęciu przestrzennym powinno być istotnym czynnikiem uwzględnianym w szerszej zakrojonych strategiach politycznych, programach, przydziałach środków i projektach Komisji.

Komitet powtarza apel – jaki wystosował podczas 17. Konferencji Stron w Durbanie oraz podczas wcześniejszych konferencji stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) – o respektowanie znaczenia działań podejmowanych na poziomie lokalnym i regionalnym, służących łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowaniu się do niej.

1.3 Komitet Regionów podziela zapatrywania Komisji, że skoro celów zaproponowanych w rozporządzeniu – w kontekście zobowiązań UNFCCC – nie można w wystarczającym stopniu osiągnąć na poziomie państw członkowskich i z punktu widzenia skali działań i skutków można je lepiej osiągnąć na poziomie Unii, to Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgadza się również co do tego, że zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule rozporządzenie nie wykracza poza działania konieczne do osiągnięcia tych celów.

2. Uwagi ogólne

2.1 KR przyjmuje z zadowoleniem:

- wniosek oraz konsultacje z zainteresowanymi stronami i ocenę skutków, które poprzedziły jego przedstawienie;
- przedkładanie oprócz danych inwentaryzacyjnych także informacji dotyczących prognoz i działań łagodzących;
- zobowiązanie do harmonizacji procesów monitorowania i sprawozdawczości na poziomie międzynarodowym i unijnym oraz ułatwienie wdrażania mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości; oczekuje jednak, że Komisja wykorzysta zobowiązania określone w ramach regionalnych w celu poszerzenia zakresu wniosku;
- starania o ulepszenie i uproszczenie wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości zawartych we wniosku;

- spójność między szacowaniem emisji gazów cieplarnianych oraz szacowaniem lokalnych emisji zanieczyszczeń do atmosfery;
- unijny system wymiany informacji; ma nadzieję, że będzie on użytecznym narzędziem dla krajowych, regionalnych i lokalnych decydentów realizujących politykę klimatyczną;
- poszerzenie zakresu w stosunku do innych rozwiązań dotyczących wpływu transportu lotniczego na globalne ocieplenie.

2.2 Kwestie finansowe

Realizacja polityki przeciwdziałania zmianie klimatu często powoduje konkurencję, jeśli chodzi o przeznaczanie środków na łagodzenie zmiany klimatu oraz na przystosowywanie się do niej. Dlatego też zaniepokojenie Komitetu budzą następujące kwestie:

- we wniosku wyraźnie wspomina się o adaptacji jako o zagadnieniu lokalnym, natomiast **jako sprawy lokalnej nie traktuje się łagodzenia, co w długim okresie osłabi skuteczność polityki łagodzenia zmiany klimatu;**
- brak wskazówek dotyczących faktycznego poszerzenia zakresu działań, jakie wniosek oznacza dla państw członkowskich; wskazówki te są potrzebne, aby uniknąć wydawania nadmiernych środków na fachowców, którzy będą ostatecznie wdrażali wiele zmian opisanych we wniosku;
- nie przydzielono regionom przynajmniej 30 % dochodów z aukcji uprawnień do emisji; jest to niezbędne, aby pomóc we wdrażaniu celów strategii „Europa 2020” dotyczących energii odnawialnej i efektywności energetycznej;
- obciążenia administracyjne, techniczne i finansowe związane z dodatkowymi wymogami dotyczącymi monitorowania i sprawozdawczości prawdopodobnie dotkną także regiony, więc powinny być proporcjonalne;
- dążenie do marginalnych stopniowych ulepszeń zbiorów danych może utrudnić wdrażanie polityki dotyczącej łagodzenia zmiany klimatu lub przystosowywania się do niej – należy zatem tego unikać.

2.3 Wykazy emisji gazów cieplarnianych oraz dane dotyczące emisji

Wykaz emisji pozwala określić obecną lub przeszłą sytuację w zakresie emisji. Jego celem powinno być informowanie zainteresowanych stron o aktualnej sytuacji, jeśli chodzi o politykę łagodzenia zmiany klimatu.

W związku z tym:

- użyteczność istnienia wykazu znacznie się zwiększa dzięki uwzględnieniu w planie rozwoju niskoemisyjnego perspektyw krótko-, średnio- i długookresowych;
- dane dotyczące emisji, jakie zostaną zgromadzone dzięki wnioskowi, mają kluczowe znaczenie dla zrozumienia strategicznego kierunku, priorytetów i wyników Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i regionów;
- jednak aby zmaksymalizować ich wykorzystywanie, dane te powinny być prezentowane wraz z głównymi danymi dotyczącymi wyników gospodarczych i społecznych wykorzystywanymi przez decydentów.

Europejska Agencja Środowiska ma do odegrania ważną rolę w rozwoju i stosowaniu spójnej metodologii oraz we wspieraniu państw członkowskich w tworzeniu wykazów.

- Za dane dotyczące emisji i ich jakość odpowiedzialny powinien być centralny organ Unii Europejskiej zajmujący się statystykami i danymi. Odpowiedzialność ta powinna obejmować solidny, przejrzysty i rozliczalny zcentralizowany proces sprawdzania dokładności / wiarygodności przedstawianych przez państwa członkowskie zbiorów danych i planów rozwoju niskoemisyjnego.
- Każde państwo członkowskie powinno podawać następujące skumulowane dane dotyczące łącznego poziomu uwalniania zanieczyszczeń od 1990 r.:
  - dane dotyczące emisji powstających w danym państwie członkowskim (źródła);
  - dane dotyczące emisji kompensowanych zmianą użytkowania gruntów;
  - dane dotyczące emisji kompensowanych zgodnie z art. 5 decyzji nr 406/2009/WE.

Dane te potrzebne są do osiągnięcia docelowego poziomu 20 % i mają ogromne znaczenie dla utrzymania globalnego ocieplenia w granicach 2 °C.

2.4 Wdrażanie polityki

Komitet pragnie, by plany rozwoju niskoemisyjnego zawierały jasno wskazany, określony ilościowo element przestrzenny / regionalny, ponieważ:

- element przestrzenny pozwala lepiej monitorować i dokumentować postępy niż ogólna prezentacja na poziomie krajowym;
- regiony są bliżej obywateli niż państwa członkowskie, dzięki czemu mogą przekazywać społeczeństwu informacje dotyczące zagadnień klimatycznych, co jest jednym z celów mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości.

Władze regionalne są kluczowym źródłem fachowej wiedzy i przedstawiały swe działania podczas konferencji stron UNFCCC. Powinny być od samego początku włączone w określanie działań służących łagodzeniu zmiany klimatu oraz przystosowywaniu się do niej, tak by w jak największym stopniu wykorzystać wiedzę i doświadczenie tych organów w zmaganiach ze skutkami i przyczynami zmiany klimatu, której konsekwencje są najbardziej odczuwalne na poziomie lokalnym.

- Komitet odsyła tu Komisję do inicjatyw takich jak Porozumienie Burmistrzów, ClimAct Regions, Carbons, ICLEI czy EUCO2 80/50 jako przykładów godnych naśladowania międzynarodowych działań podejmowanych na szczeblu regionalnym w celu ograniczenia emisji CO₂.
- Będzie to zgodne z ramami regionalnymi.
- Przekaze jasny sygnał polityczny idący w wytyczonym kierunku.
- Wpływ polityki krajowej – w zakresie redukcji emisji – będzie różny w poszczególnych regionach danego państwa członkowskiego, co należy mieć na uwadze.
- Trzeba podejmować działania bliżej źródeł emisji, więc gdy zostaną podane dane, które można wykorzystać na poziomie lokalnym, zwiększy to prawdopodobieństwo podjęcia stosownych działań.
- Z uwagi na art. 191 i 192 traktatu byłoby to rozwiązanie proporcjonalne.
- Regiony osiągną różne poziomy redukcji emisji zależnie od swojej struktury gospodarczej i infrastruktury. Regionalne poziomy ograniczenia emisji będą zróżnicowane zarówno w ramach państw członkowskich, jak i w ramach UE.
- Choć władze regionalne uczestniczą we wdrażaniu polityki, państwa członkowskie nie konsultują się z nimi systematycznie w odniesieniu do zagadnień związanych z klimatem.
- Stawianie czoła wyzwaniu związanemu z łagodzeniem zmiany klimatu nie jest procesem odgórnym.

Ponadto trzeba też docenić pomoc techniczną i finansową, jaką oferują władze regionalne państwom rozwijającym się w ramach zdecentralizowanych programów współpracy.

2.5 Przystosowywanie się

Obecnie strategie przystosowywania się do zmiany klimatu nie są obowiązkowe, zatem wprowadzenie obowiązku sprawozdawczości w zakresie działań przystosowawczych (art. 16) może wydać się niezrozumiałe – choć oczywiście nie oznacza to, że informacji takich nie należy przekazywać.

Komitet powtarza swój apel o to, by przedstawiciel władz lokalnych i regionalnych znalazł się w organach takich jak nowy komitet adaptacyjny. Komitet odsyła tu do paktu z Meksykiem z 2010 r. oraz do karty dotyczącej przystosowywania się do zmiany klimatu podpisaną w Durbanie w grudniu 2011 r.

2.6 Plan rozwoju niskoemisyjnego oraz prognozy: przejrzystość i własność danych

Władze krajowe, regionalne i lokalne potrzebują narzędzi, rozwiązań, instrukcji i wytycznych od Komisji lub Europejskiej Agencji Środowiska, aby:

- opracować plany rozwoju niskoemisyjnego;
- stworzyć mechanizmy monitorowania;
- zapewnić szybki i racjonalny pod względem kosztów dostęp do danych;
- uniknąć komercjalizacji (utowarowienia) i rozpowszechniania danych i narzędzi gromadzenia danych;
- zapewnić spójność między planami rozwoju niskoemisyjnego;
- poprawić jakość, wiarygodność i rzetelność danych;
- spełnić obowiązki związane z Protokołem z Kioto, porozumieniami z Cancún i platformą z Durbanu dotyczącą zwiększenia działań na rzecz ochrony klimatu.

Komitet wzywa Europejską Agencję Środowiska, by oprócz wykazów krajowych i statystyk dotyczących łagodzenia zmiany klimatu przedstawiała także ujednolicone i przejrzyste zbiory danych lokalnych i regionalnych. Powinna istnieć możliwość przeszukiwania tych zbiorów on-line, z zastosowaniem podziału na wyniki dotyczące poziomu państw członkowskich oraz poziomu regionalnego i lokalnego, a także z podziałem na sektory. Zbiory te powinny umożliwiać analizę porównawczą, standaryzację i analizę z wykorzystaniem danych społeczno-gospodarczych.

2.7 Emisje z transportu lotniczego i morskigo

Odniesienia dotyczące traktowania sprawozdawczości w zakresie emisji z lotnictwa cywilnego i transportu morskigo są niejasne:

- Zdaniem Komitetu wynika to z nieporozumienia co do kategorii „1.A.3.A lotnictwo cywilne”; chodzi o to, by traktować jako równe zeru emisje z prywatnych (niekomercyjnych) statków powietrznych, tzn. zasadniczo lekkich statków powietrznych i śmigłowców korzystających przeważnie z małych prywatnych lotnisk – powinno to być jasno stwierdzone.
- Nie podano metodologii dotyczącej emisji z transportu morskigo generowanych przez statki morskie korzystające z europejskich portów. We wniosku należy zatem jasno stwierdzić, że Komisja czeka na przyjęcie prawodawstwa, zanim określi metodologię.

3. Wniosek

Komitet jest zaniepokojony brakiem regionalnego ukierunkowania we wniosku. Sądzi, że jest to zaprzepaszczone szansa i trudniej będzie realizować politykę dotyczącą łagodzenia zmiany klimatu. Jego zdaniem wniosek będzie krokiem naprzód, jeśli uwzględni się w nim aspekt regionalny. Komitet przyjmuje natomiast z zadowoleniem nastawienie na plany rozwoju niskoemisyjnego.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 1 – Przedmiot

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
e) sprawozdawczości w zakresie emisji CO ₂ z transportu morskiego;	e) <u>wdrażania mechanizmu sprawozdawczości dotyczącej transportu morskiego, jeśli przyjęte zostaną odpowiednie przepisy prawne</u> <del> sprawozdawczości w zakresie emisji CO₂ z transportu morskiego;</del>
f) monitorowania i sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 lub art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, na mocy art. 3d ust. 4 i art. 10 ust. 3 tej dyrektywy;	f) monitorowania i sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 lub art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, na mocy art. 3d ust. 4 i art. 10 ust. 3 tej dyrektywy;
g) monitorowania i sprawozdawczości w zakresie działań podejmowanych przez państwa członkowskie w celu przystosowania się do nieuniknionych skutków zmiany klimatu;	g) monitorowania i sprawozdawczości w zakresie działań podejmowanych przez państwa członkowskie <u>i ich regiony</u> w celu przystosowania się do nieuniknionych skutków zmiany klimatu;
h) oceniania postępów państw członkowskich w zakresie wypełniania ich obowiązków na mocy decyzji nr 406/2009/WE;	h) oceniania postępów państw członkowskich <u>i ich regionów</u> w zakresie wypełniania ich obowiązków na mocy decyzji nr 406/2009/WE;
i) gromadzenia informacji i danych niezbędnych do wspomagania formułowania i oceniania przyszłej polityki Unii w dziedzinie zmiany klimatu.	i) gromadzenia informacji i danych niezbędnych do wspomagania formułowania i oceniania przyszłej polityki Unii w dziedzinie zmiany klimatu.

Uzasadnienie

Mechanizm sprawozdawczości w zakresie emisji z transportu morskiego nie został przedstawiony; Komitet przypuszcza, że zostanie on przedłożony, jeśli będą tego wymagały nowe przepisy prawne.

Ponieważ propozycje będą zasadniczo realizowane na poziomie lokalnym / regionalnym, we wniosku należy bezpośrednio wspomnieć o tym poziomie.

Poprawka 2

Artykuł 2 – Zakres stosowania

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	j) <u>działań państw członkowskich na poziomie krajowym i regionalnym w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.</u>

Uzasadnienie

Jasne wskazanie, że poziom regionalny jest niezbędny nie tylko w przystosowywaniu się do zmiany klimatu, ale także w jej łagodzeniu.

Poprawka 3

Artykuł 3 – Definicje

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(13) „krajowy system polityki, środków i prognoz” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony w państwie członkowskim na potrzeby sprawozdawczości w zakresie polityki i środków oraz w celu przygotowywania i przekazywania prognoz dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 13 niniejszego rozporządzenia;	(13) „krajowy system polityki, środków i prognoz” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony w państwie członkowskim na potrzeby sprawozdawczości w zakresie polityki i środków oraz w celu przygotowywania i przekazywania prognoz dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, <u>przy użyciu metod zatwierdzonych przez Komisję z myślą o zapewnieniu spójności</u> , zgodnie z wymogiem zawartym w art. 13 niniejszego rozporządzenia;

Uzasadnienie

Strategie, środki i prognozy w poszczególnych państwach członkowskich powinny być traktowane w sposób spójny.

Poprawka 4

Artykuł 4 – Strategie rozwoju niskoemisyjnego

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje strategie rozwoju niskoemisyjnego po upływie roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub zgodnie z dowolnym harmonogramem uzgodnionym na poziomie międzynarodowym w kontekście procesu UNFCCC.	2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje <u>przedstawione w ujęciu przestrzennym</u> strategie rozwoju niskoemisyjnego po upływie roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub zgodnie z dowolnym harmonogramem uzgodnionym na poziomie międzynarodowym w kontekście procesu UNFCCC.
3. Komisja i państwa członkowskie niezwłocznie podają do wiadomości publicznej swoje odpowiednie strategie rozwoju niskoemisyjnego oraz wszelkie ich aktualizacje.	3. Komisja i państwa członkowskie niezwłocznie podają do wiadomości publicznej swoje odpowiednie strategie rozwoju niskoemisyjnego oraz <u>obliczenia i dane, na których się opierają, a także</u> wszelkie ich aktualizacje.

Uzasadnienie

W planach tych trzeba uwzględnić element przestrzenny, aby wskazać, że zostały one opracowane w oparciu o odpowiednie rozważania i zrozumienie zagadnienia; po części dlatego że bez elementu przestrzennego trudno będzie wdrożyć plany w terenie.

Zrozumienie, jak dane prognozy czy obliczenia dotyczące rozwoju niskoemisyjnego zostały wyprowadzone, ma kluczowe znaczenie dla analizy polityki i przejrzystości.

Poprawka 5

Artykuł 5 – Krajowe systemy wykazów

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą krajowe systemy wykazów w celu szacowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, a także dążą do ciągłego ulepszania tych systemów oraz do zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności swoich wykazów gazów cieplarnianych.	1. Państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą krajowe systemy wykazów w celu szacowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, a także dążą do ciągłego ulepszania tych systemów oraz do zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności swoich wykazów gazów cieplarnianych.
2. Państwa członkowskie gwarantują, że ich właściwe organy ds. wykazów mają dostęp do, a ich krajowy system wykazów stanowi, że ich właściwe organy mają dostęp do:	2. Państwa członkowskie gwarantują, że ich właściwe organy ds. wykazów mają dostęp do, a ich krajowy system wykazów stanowi, że ich właściwe organy mają dostęp do:
(a) danych i metod zgłoszonych w odniesieniu do działań i instalacji na mocy dyrektywy 2003/87/WE na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych, aby zapewnić spójność zgłoszonych emisji gazów cieplarnianych w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;	(a) danych i metod zgłoszonych w odniesieniu do działań i instalacji na mocy dyrektywy 2003/87/WE na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych, aby zapewnić spójność zgłoszonych emisji gazów cieplarnianych w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;
(b) danych zebranych za pośrednictwem systemów składania sprawozdań dotyczących gazów fluorowanych w różnych sektorach, ustanowionych na mocy art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;	(b) danych zebranych za pośrednictwem systemów składania sprawozdań dotyczących gazów fluorowanych w różnych sektorach, ustanowionych na mocy art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;
(c) emisji, danych bazowych i metodyk zgłoszonych przez zakłady na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;	(c) emisji, danych bazowych i metodyk zgłoszonych przez zakłady na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;
(d) danych zgłoszonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.	(d) danych zgłoszonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>3. Państwa członkowskie i ich krajowy system wykazów gwarantują, że ich właściwe organy ds. wykazów:</p> <p>(a) wykorzystują systemy składania sprawozdań ustanowione na mocy art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w celu udoskonalenia szacowania gazów fluorowanych w wykazach gazów cieplarnianych;</p> <p>(b) są w stanie przeprowadzić roczne kontrole zgodności, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. l) i m) niniejszego rozporządzenia.</p>	<p>3. Państwa członkowskie i ich krajowy system wykazów gwarantują, że ich właściwe organy ds. wykazów:</p> <p>(a) wykorzystują systemy składania sprawozdań ustanowione na mocy art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w celu udoskonalenia szacowania gazów fluorowanych w wykazach gazów cieplarnianych;</p> <p>(b) są w stanie przeprowadzić roczne kontrole zgodności, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. l) i m) niniejszego rozporządzenia.</p> <p><u>4. Państwa członkowskie zapewniają, że władze regionalne, posiadające kompetencje w obszarze emisji bądź pochłaniania dwutlenku węgla, zapoznają się z krajowym systemem wykazów i jego aktualizowanymi wersjami oraz w nim uczestniczą, aby proponowane przez nie działania i strategie polityczne były właściwe i możliwie najskuteczniejsze.</u></p>

Uzasadnienie

Ustanowienie i odpowiednie opracowanie środków na rzecz ograniczenia emisji oraz odzwierciedlenie wyników w wykazie gazów cieplarnianych jest ściśle powiązane z poznaniem źródeł informacji i wiedzą na temat metodologicznych modeli i sposobów podejścia, obliczeń, hipotez itp. Niektóre źródła emisji z sektorów odpowiedzialnych za emisję nieorganizowaną i za pochłanianie dwutlenku węgla podlegają kompetencjom władz regionalnych. Dlatego też powinny one zapoznać się z krajowym systemem wykazów i uczestniczyć w nim, aby usprawnić i dostosować zarówno krajowy wykaz, jak i politykę łagodzenia prowadzoną na płaszczyźnie regionalnej.

Poprawka 6

Artykuł 6 – Unijny system wykazów

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>c) roczny przegląd ekspercki wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich.</p>	<p>c) roczny <u>niezależny</u> przegląd ekspercki wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich;</p> <p><u>d) wpływ na emisje, w ujęciu przestrzennym, szerzej zakrojonych strategii politycznych, programów, przedziałów środków i projektów Komisji.</u></p>

Uzasadnienie

Wykazy państw członkowskich powinny być poddawane niezależnym przeglądom dokonywanym przez niedochodowy organ właściwy ds. wykazów, który w danym roku nie uczestniczył w opracowywaniu wykazu krajowego. Byłoby najlepiej, gdyby był to organ wewnętrzny Europejskiej Agencji Środowiska. Komisja powinna ponadto dostrzegać wpływ na emisje, jaki wywierają jej własne strategie i programy, tak by móc stwierdzić, czy mają one pozytywne czy negatywne oddziaływanie.

Poprawka 7

Artykuł 7 – Wykazy gazów cieplarnianych

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>a) swoje antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE w odniesieniu do roku X-2. Bez uszczerbku dla składania sprawozdań dotyczących gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, dla celów art. 3 i art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE emisje dwutlenku węgla (CO₂) z kategorii źródeł IPCC „1.A.3.A lotnictwo cywilne” traktuje się jako równe zeru;</p>	<p>a) swoje antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE w odniesieniu do roku X-2. Bez uszczerbku dla składania sprawozdań dotyczących gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, dla celów art. 3 i art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE emisje dwutlenku węgla (CO₂) z kategorii źródeł IPCC „1.A.3.A lotnictwo cywilne” <u>pocho</u> <u>dzące z prywatnych statków powietrznych</u> traktuje się jako równe zeru;</p>

Uzasadnienie

Kategoria 1.A.3.A dotyczy emisji pochodzących ze statków powietrznych startujących i lądujących w danym państwie członkowskim oraz związanych z fragmentem lotu odbywanym nad danym państwem członkowskim. Emisje pochodzące z lekkich statków powietrznych startujących z prywatnych lotnisk mogą być uciążliwe w krótkim okresie. Jednakże paliwo wykorzystywane przez lekkie statki powietrzne będzie prawdopodobnie zaliczane do emisji związanych z paliwem bunkrowym, jeśli statki te korzystają z komercyjnych portów lotniczych – oznacza to niekonsekwencję.

Poprawka 8

Artykuł 13 – Krajowe systemy polityki, środków i prognoz

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Ich celem jest zapewnienie terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności przekazanych informacji dotyczących polityki, środków i prognoz antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, o których to informacjach mowa w art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia, w tym wykorzystywania i stosowania danych, metod i modeli oraz wdrożenie działań w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości oraz analizy wrażliwości.</p>	<p>2. <u>Zapewniają one, w ramach sprawozdań, na poziomie krajowym i europejskim, terminowość, przejrzystość, dokładność, spójność, porównywalność i kompletność</u> ~~Ich celem jest zapewnienie terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności~~ przekazanych informacji dotyczących polityki, środków i prognoz antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, o których to informacjach mowa w art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia, w tym wykorzystywania i stosowania <u>przedstawionych w ujęciu przestrzennym</u> danych, metod i modeli oraz wdrożenie działań w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości oraz analizy wrażliwości. <u>Wszystkie te informacje są przekazywane do późniejszej analizy.</u></p>

Uzasadnienie

Powinna istnieć możliwość porównywania planów rozwoju niskoemisyjnego różnych państw członkowskich. Powinno też być możliwe porównywanie oddziaływania na emisje w różnych sektorach na różnych obszarach UE. Dlatego też dane powinny być dostępne do dalszej analizy oraz w celu wzmocnienia ufności w powodzenie strategii.

Poprawka 9

Artykuł 14 – Sprawozdawczość w zakresie polityki i środków

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. [...]</p> <p>c) informacje dotyczące krajowej polityki i środków oraz wdrożenia polityki i środków Unii, które ograniczają lub redukują emisje gazów cieplarnianych przez źródła lub zwiększają ich usunięcie przez pochłaniacze, przedstawione w układzie sektorowym dla każdego z gazów cieplarnianych, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Informacje te powinny zawierać odniesienia do mającej zastosowanie polityki krajowej lub polityki Unii, szczególnie w dziedzinie jakości powietrza, i obejmować:</p> <p>[...]</p> <p>2. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, wszelkie oceny kosztów i skutków krajowej polityki i środków oraz wszelkie informacje dotyczące wdrożenia polityki i środków Unii, które ograniczają lub redukują emisje gazów cieplarnianych przez źródła lub zwiększają ich usunięcie przez pochłaniacze, wraz ze sprawozdaniami technicznymi, które stanowią podstawę tych ocen. Powinny one obejmować opisy zastosowanych modeli i rodzajów podejścia metodologicznego, definicje i założenia bazowe.</p>	<p>1. [...]</p> <p>c) informacje dotyczące krajowej polityki i środków oraz wdrożenia polityki i środków Unii, które ograniczają lub redukują emisje gazów cieplarnianych przez źródła lub zwiększają ich usunięcie przez pochłaniacze, <u>zwiększają udział energii ze źródeł odnawialnych lub zmniejszają ostateczną wartość brutto zużycia energii</u>, przedstawione w układzie <u>regionalnym i</u> sektorowym dla każdego z gazów cieplarnianych, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Informacje te powinny zawierać odniesienia do mającej zastosowanie polityki krajowej lub polityki Unii, szczególnie w dziedzinie jakości powietrza, i obejmować:</p> <p>[...]</p> <p>2. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, wszelkie oceny kosztów i skutków krajowej polityki i środków oraz wszelkie informacje dotyczące wdrożenia polityki i środków Unii, które ograniczają lub redukują emisje gazów cieplarnianych przez źródła lub zwiększają ich usunięcie przez pochłaniacze, wraz ze sprawozdaniami technicznymi, które stanowią podstawę tych ocen. Powinny one obejmować opisy zastosowanych modeli i rodzajów podejścia metodologicznego, definicje, ~~+~~założenia bazowe <u>i obliczenia.</u></p>

Uzasadnienie

Trzeba wyraźnie wspomnieć o kontekście regionalnym.

Oprócz wyjaśnień jakościowych potrzebne są też obliczenia.

Poprawka 10

Artykuł 15 – Sprawozdawczość w zakresie prognoz

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 15 marca każdego roku („rok X”) krajowe prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, przedstawione w podziale na gazy i sektory.	1. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 15 marca każdego roku („rok X”) krajowe prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, przedstawione w podziale na gazy, i sektory i regiony.

Uzasadnienie

Trzeba wyraźnie wspomnieć o kontekście regionalnym.

Poprawka 11

Artykuł 25 – Rola Europejskiej Agencji Środowiska

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
[...]	[...]
d) przeprowadzaniu rocznego przeglądu eksperckiego;	d) przeprowadzaniu, <u>wewnętrznie</u> , rocznego przeglądu eksperckiego;
[...]	[...]
h) przygotowywaniu oszacowań w odniesieniu do dotyczących prognoz danych niezgłoszonych przez państwa członkowskie;	h) przygotowywaniu oszacowań, <u>w tym obliczeń</u> , w odniesieniu do dotyczących prognoz danych niezgłoszonych przez państwa członkowskie;
[...]	[...]
j) rozpowszechnianiu informacji zgromadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym utrzymywaniu i aktualizowaniu bazy danych dotyczących polityki i środków łagodzenia zmiany klimatu w państwach członkowskich oraz systemu wymiany informacji o skutkach zmiany klimatu, wrażliwości na nie i przystosowywaniu się do zmiany klimatu.	j) rozpowszechnianiu, <u>w formie umożliwiającej elektroniczne przeszukiwanie</u> , informacji zgromadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym utrzymywaniu i aktualizowaniu bazy danych dotyczących polityki i środków łagodzenia zmiany klimatu w państwach członkowskich oraz systemu wymiany informacji o skutkach zmiany klimatu, wrażliwości na nie i przystosowywaniu się do zmiany klimatu;
	k) <u>zapewnianiu narzędzi służących przygotowywaniu prognoz;</u>
	l) <u>harmonizacji prognoz państw członkowskich w celu stworzenia zbioru jednolitych prognoz, włącznie ze sprawozdawczością w zakresie zużycia energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej;</u>
	m) <u>opracowywaniu danych dotyczących łącznego poziomu uwalniania zanieczyszczeń w każdym państwie członkowskim, aby uwzględnić źródła, źródła i pochłaniacze oraz emisje, o których mowa w art. 5 decyzji nr 406/2009/WE;</u>
	n) <u>uwzględnianiu zbioru prognoz obejmujących światowe emisje gazów cieplarnianych w szerszym ujęciu, które pojawiają się w związku z działalnością prowadzoną w Europie;</u>
	o) <u>przedstawieniu wskazówek co do prawdopodobnych kosztów opracowywania prognoz emisji i planów rozwoju niskoemisyjnego.</u>

Uzasadnienie

Europejska Agencja Środowiska ma kluczowe znaczenie dla powodzenia polityki państw członkowskich. Oznacza to, że powinna ona być źródłem wiedzy i wskazówek dotyczących prawdopodobnych tendencji rozwoju emisji. Łączne emisje mają kluczowe znaczenie dla stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze i zatem także dla wzrostu temperatury. Emisje w ramach granic UE nie odzwierciedlają w pełni światowych emisji związanych z UE. Dlatego też trzeba wyraźnie wspomnieć o uwzględnianiu „emisji konsumpcyjnych”.

Bruksela, 19 lipca 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO
